

Нова парадигма дезінтоксикаційної терапії

Eliminal gel™

При зниженні маси тіла

А також у комплексному лікуванні:

- Акне, розацеа
- Екземи, псоріазу
- Атопічного дерматиту
- Алергічного дерматиту
- Токсикодермії

1 стік x 3 рази на день,
від 14 днів

Інструкція для застосування дієтичної добавки ЕЛІМІНАЛЬ ГЕЛЬ.

Дієтична добавка «Еліміналь гель» НЕ є лікарським засобом. Склад: 1 стік-пакет, 20 г. гелю: активні інгредієнти: кремнію діоксид (високодисперсний) - 1,6 г., лактулоза - 0,4 г., аскорбінова кислота (вітамін С) - 0,01г.; допоміжні інгредієнти. Рекомендації до споживання: за рекомендацією лікаря в якості дієтичної добавки, як додаткове джерело пребіотика лактулози та кремнієвого сорбенту, для виведення токсичних речовин, нормалізації мікрофлори та роботи шлунково-кишкового тракту. Застереження при споживанні: індивідуальна чутливість до компонентів та ін. ТУ У 10.8-37073142-004:2016 Висновок СЕС №:05.03.02-06/12780 від 14.04.2016

Інформація не є рекламою лікарського засобу.

Виробник ТОВ «Орісіл-фарм», вул. Лесі Українки, 43/11А, м. Львів, 79008, Україна
Додаткова інформація за тел.+38(032) 297-04-06

Призначена для працівників медичної та фармацевтичної сфери, а також для розповсюдження на семінарах, конференціях, симпозиумах з медичної тематики.
Повна інформація міститься в інструкціях для медичного застосування та листках-вкладишах відповідних лікарських засобів та дієтичних добавок.

Орісіл-Фарм

О.М. Радченко, д.м.н., професор, завідувачка кафедри внутрішньої медицини № 2 Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького

Еліміналь гель: нова парадигма дезінтоксикаційної терапії при зниженні маси тіла

Згідно з даними ВООЗ, на ожиріння страждає понад 650 млн мешканців нашої планети, що дозволяє говорити про новітню неінфекційну пандемію. Надмірна кількість жирової тканини асоціюється з багатьма патологічними станами та їхніми ускладненнями, включно з артеріальною гіпертензією, ішемічною хворобою серця, цукровим діабетом тощо. Крім того, ожиріння знижує працездатність людини, ускладнює інтелектуальну і фізичну діяльність, призводить до ранньої інвалідизації, передчасного старіння і скорочення тривалості життя. На сьогодні отримано докази, що одним із факторів розвитку ожиріння є різноманітні токсини й поллютанти; останні здатні накопичуватися в жировій тканині й вивільнятися у великих кількостях при зниженні маси тіла. На підставі цих даних актуальним і патогенетично обґрунтованим є застосування сучасних комплексних дезінтоксикаційних засобів для профілактики надмірного підвищення маси тіла, а також перед і під час втручання, спрямованих на нормалізацію ваги.

Токсини та метаболічні розлади

Неінфекційна пандемія ожиріння розвивається паралельно збільшенню використання синтетичних органічних і неорганічних сполук, що обумовило гіпотезу розвитку ожиріння у відповідь на контакт організму людини зі стійкими органічними поллютантами (Baillie-Hamilton P.F., 2002). Результати досліджень із цього питання є суперечливими, оскільки вплив поллютантів на організм людини є нелінійним. Наприклад, контакт із надвисокими дозами токсинів може призводити до схуднення внаслідок отруєння, а тривалий контакт із низькими «безпечними» дозами – до поступового набору ваги. Вплив поллютантів на масу тіла визначається також статтю, адже органічні речовини можуть порушувати функціонування ендокринних органів та імітувати ефекти естрогенів (Jackson E. et al., 2018).

Аналогічна тенденція зафіксована для діабету. Кількість пацієнтів із цукровим діабетом (ЦД) продовжує зростати, й деякі науковці визнають роль стійких органічних поллютантів у патогенезі цієї хвороби (Thayer K.A. et al., 2012; Taylor K.W. et al., 2013). Важливість вивчення впливу забруднення довкілля на розвиток ЦД й ожиріння визнано Національним інститутом здоров'я США, Національним інститутом діабету, хвороб травного тракту та хвороб нирок США, а також Робочою групою Білого дому з питань дитячого ожиріння. Проте дослідити цей вплив надзвичайно складно, оскільки неможливо створити контрольну групу без жодного впливу поллютантів (Jackson E. et al., 2018). На нинішньому етапі науковці порівнюють групи, які контактують зі звичайними рівнями поллютантів у довкіллі, з групами, які контактують із високими концентраціями поллютантів у силу умов праці. Показано, що професійний контакт зі стійкими органічними поллютантами збільшує ризик розвитку ЦД 2 типу в 3-5 разів, але зв'язок є нелінійним (Lee D.H. et al., 2011, 2010).

Детоксикація як терапевтичний підхід

Детоксикація як напрям медичних втручання виникла давно й описана ще в трактатах науковців Стародавньої Греції, Риму та корінного населення Америки. З метою детоксикації використовувалися різноманітні трави, ванни, сауни, голодування, фізичні навантаження тощо. Проте поширена в сучасному світі концепція дезінтоксикаційних дієт із медичної точки зору не завжди виправдана: часто ця дезінтоксикація використовується лише як маркетинговий хід недобросовісних виробників (Khalil M.T., 2017).

Детоксикаційні дієти є популярними стратегіями, котрі рекламують як спосіб сприяння усуненню токсинів й зменшення маси тіла. Проте такі дієти не мають клінічно достовірної доказової бази. Більшість досліджень, у яких продемонстровано перевагу таких дієт, характеризуються методологічною недосконалістю та малим розміром вибірки учасників. Рандомізовані контрольовані дослідження з цього питання відсутні (Klein A., Kiat H., 2015).

Організм людини має власні механізми детоксикації, за допомогою яких усуває зайві хімічні метаболіти в міру їх утворення. До цих механізмів належать нормальне функціонування печінки (рис.), нирок, кишечника та шкіри (Klein A., Kiat H., 2015).

Проте деякі токсини, як-от стійкі органічні поллютанти та метали, видалити з організму досить складно, оскільки вони є ліпофільними та здатні накопичуватися в жировій тканині (Sears M.E., Genuis S.J., 2012). Крім того, при перенавантаженні власних детокс-систем організму або їх дисфункції, наприклад унаслідок хвороби, виникають токсемія та посилене накопичення шкідливих речовин у депо організму. Такий стан не є рідкістю в наш час, коли через індустріалізацію та забруднення довкілля людина контактує із сотнями різноманітних хімікатів щодня (Khalil M.T., 2017). Додатковими несприятливими чинниками виступають неправильне харчування, шкідливі звички, стреси тощо. Внаслідок впливу перелічених чинників пригнічується імунна відповідь на інфекції, порушується обмін речовин, гальмується травлення та засвоєння різноманітних нутрієнтів (Reid D., 2016).

Що відбувається із жировою тканиною під час схуднення?

Як уже було сказано, одним з основних депо токсинів, зокрема стійких органічних поллютантів, виступає жирова тканина, а саме білі адипоцити – основні жирові клітини організму людини. На відміну від бурих адипоцитів, які мобілізують ліпіди для підтримки сталої температури тіла, білі адипоцити накопичують жири та, відповідно, жиророзчинні токсини. Це накопичення має й сприятливий аспект: при відкладенні токсинів у жирові депо їх рівень у циркулювальній крові знижується, а отже, знижується їх доступність для інших тканин та органів. Утім, накопичення поллютантів у жировій тканині, особливо за умов ожиріння, різко збільшує сумарний тягар цих речовин для організму (Jackson E. et al., 2018). Вивільнення токсинів у системний кровообіг, яке відбувається при зменшенні маси тіла, становить серйозну загрозу для здоров'я (de Roos A.J. et al., 2012; Dirinck E. et al., 2015; Kim M.J. et al., 2011; Hong N.S. et al., 2012; Pestana D. et al., 2014). Враховуючи те, що близько 2/3 дорослого населення світу має надлишкову масу тіла та/або ожиріння й намагається знизити вагу, питання мобілізації поллютантів із жирових депо внаслідок ліполізу є особливо важливим. Виділення токсинів та їхній вплив на тканини й органи-мішені може бути настільки потужним, що нівелює сприятливі ефекти схуднення (Jackson E. et al., 2018). Експериментальна модель накопичення та вивільнення 2,3,7,8-тетрахлордibenзо-p-доксину – одного зі стійких органічних поллютантів – показала, що жирова тканина може виділяти цей токсин у кровообіг протягом 10 тиж після припинення його надходження в організм, спричиняючи зміни експресії генів, схильність до запалення та фіброзу печінки. На думку авторів, контакт із цим поллютантом, вивільненим із жирового депо, порушує вуглеводний і ліпідний метаболізм, а також функції печінки (Joffin N. et al., 2018).

Детоксикація перед і під час схуднення

Зважаючи на небезпеку вивільнення токсинів у ході ліполізу під час схуднення, перед зниженням маси тіла може бути доцільним процес детоксикації, який має полягати в зниженні

О.М. Радченко

поточного токсичного навантаження на печінку та нирки для того, щоб ці органи використали свій потенціал для виведення попередньо накопичених поллютантів. Із цією метою варто змінити неоптимальний раціон на здорове харчування, багате на клітковину (фрукти, овочі, цільні злаки), контролювати якість питної води та розглянути потребу в призначенні допоміжних засобів (травних ферментів, пробіотиків, пребіотиків тощо) (Naabala K., 2013).

Важливою стратегією детоксикації вже понад 50 років виступає ентеросорбція – метод сорбційної терапії за допомогою пероральних адсорбувальних засобів (активованого вугілля, неорганічних мінералів, полімерів, кремнієвісних сполук). Терміном «ентеросорбція» описується процес, у ході якого ентеросорбент проходить через травний канал, «притягуючи» небажані молекули, але не метаболізується та не надходить у системний кровообіг, виводячись у незмінену вигляді та виводячи зв'язані поллютанти. Потенційними сферами для застосування ентеросорбентів є не лише гострі та хронічні інтоксикації, а й інфекційні захворювання (усунення токсинів за допомогою ентеросорбції дає змогу зменшити навантаження антибіотиками) та хронічні неінфекційні хвороби, що супроводжуються ендотоксемією й розладами функціонування кишкової флори (Howell C.A. et al., 2019). Метааналіз Н.М. Wu та співавторів (2014) виявив, що застосування пероральних ентеросорбентів здатне запобігти або відтермінувати прогресування хронічних хвороб нирок за рахунок розвантаження екскреторно-детоксикаційних систем нирки на тлі ентеросорбції.

Еліміналь гель – сучасний дезінтоксикаційний засіб

Однією з найширше застосовуваних речовин для ентеросорбції та детоксикації є діоксид кремнію (SiO₂) – природна сполука з унікальними властивостями. Можна сказати, що діоксид кремнію притягує токсини як магніт й елімінує їх з організму. Зокрема, описано здатність діоксиду кремнію сприяти видаленню з організму надлишків алюмінію (Exley S. et al., 2006). Важливо, що сам діоксид кремнію не всмоктується. Натомість він надходить в організм, захоплює токсини й інші шкідливі метаболіти та виводиться. При дослідженні тривалого призначення діоксиду кремнію було виявлено, що в терапевтичних дозах він не викликає помітних зрушень активності ферментів слизових оболонок кишечника; відрізняється меншим (порівняно з іншими сорбентами) виведенням вітамінів та мікроелементів та швидким відновленням звичайних рівнів без додаткового лікарського навантаження. Діоксид кремнію визнано безпечним Управлінням із контролю якості продуктів харчування та лікарських засобів США (FDA, дані оновлено 01.04.2021).

Еліміналь гель (ТОВ «Орісіл-Фарм», Україна) являє собою дієтичну добавку у формі гелю в стіках. Один стік Еліміналь гелю містить 1,6 г високодисперсного діоксиду кремнію, 0,4 г лактулози та 0,01 г аскорбінової кислоти. Діоксид кремнію є сорбентом, здатним зв'язувати та вибірково виводити з травного тракту різні види токсичних агентів (алергени, ентеротоксини, продукти гниття та бродіння). Ентеросорбція знижує сумарне навантаження на власні органи екскреції, сприяє корекції імунних функцій та обмінних процесів, нормалізує роботу шлунково-кишкового тракту. Лактулоза, яка діє синергетично з діоксидом кремнію, являє собою природний пребіотик, що сприяє заселенню кишечника лакто- та біфідобактеріями. Відновлення власної мікрофлори кишечника забезпечує регенерацію слизової оболонки кишки, зміцнення імунітету, нормалізацію засвоєння низки мікроелементів (кальцію, заліза, фосфору). Перевагами Еліміналь гелю є здатність безпечно усунути неприємну симптоматику (діарейний синдром, здуття живота, кишкові розлади), водночас створивши сприятливе середовище для розмноження власних біфідо- та лактобактерій; прийнятний смак; зручна форма випуску (стік-пакети, заповнені готовою до застосування суспензією); можливість використання і дорослими, і дітьми віком понад 6 років. Еліміналь гель може бути рекомендований як додаткове джерело пребіотика лактулози та кремнієвого сорбенту для виведення токсичних речовин, нормалізації мікрофлори та покращення роботи шлунково-кишкового тракту. Дорослим і дітям від 14 років варто приймати по 1 стік-пакету 3 рази на добу (за 1-2 год до чи після прийому їжі або медикаментів), дітям віком 3-14 років – по 1 стік-пакету 2 рази на добу. Тривалість вживання становить 10-12 днів, за потреби курс можна повторювати.

Включення Еліміналь гелю в програму заходів, спрямованих на безпечне схуднення з метою покращення стану здоров'я, може запобігти надмірному вивільненню токсинів унаслідок ліполізу та нейтралізувати вже вивільнені токсини.

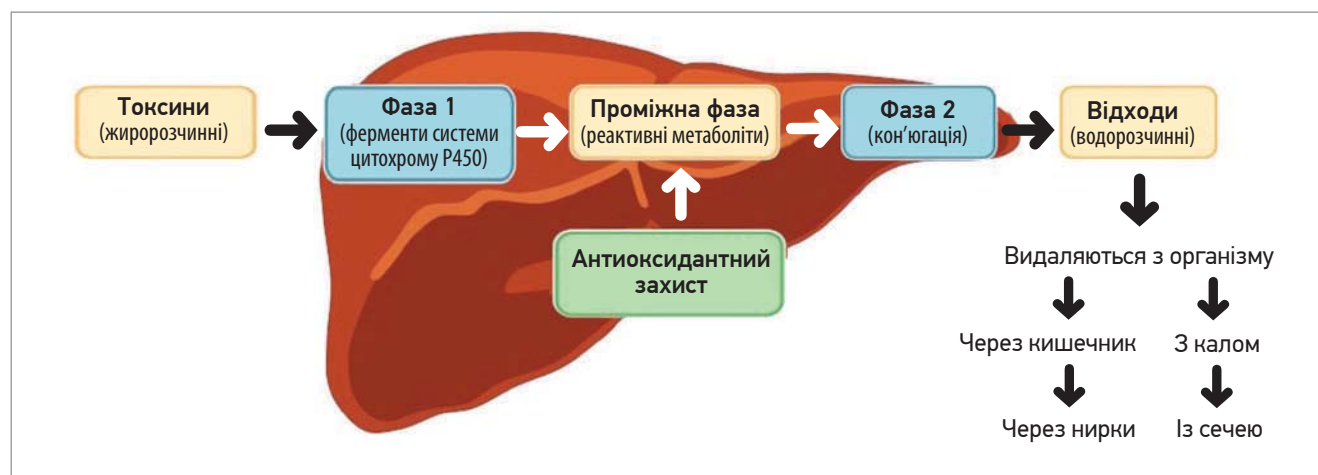

Рис. Фази процесу детоксикації в печінці